

Langlopend cododo-onderzoek

ORANJESTAD — Jeff Goessling, assistent-professor biologie bij het Eckerd College was onlangs weer terug op het eiland voor zijn langetermijnonderzoek naar de cododo (Aruba whiptail lizard, *Cnemidophorus arubensis*). Dat laat Fundacion Parke Nacional Aruba (FPNA) weten via sociale media. Hij begon in 2017 aan het onderzoek om de hagedis met de kenmerkende blauwe stippen te markeren en opnieuw te vangen op een locatie nabij de Quadirikiri grot. Tijdens zijn verblijf heeft Goessling reeds verschillende hagedissen gevangen die eerder waren gemarkeerd, wat aan geeft dat deze tenminste vier jaar oud zijn en nog steeds op dezelfde plek leven. Het lijkt erop dat de vrouwtjes van deze soort langer leven dan de mannetjes.

In 2019 gaf Goessling samen met een student van het Eckerd College een lezing over Arubaanse reptielen aan de medewerkers van het natuurpark. Daarnaast bestudeerde hij destijds ook in het veld de cascabel en de boa samen met de medewerkers en jongeren van het Sociale Vorming Traject (SVT). Voor zowel de leerlingen van Colegio Arubano als de SVT-jongeren werd er een boa-workshop gehouden en werden er zo'n zestig boa's ontleed om de levensgeschiedenis te bestuderen. Zo werden er kippen, ratten en duiven in de magen van de boa's gevonden. In het kader van zijn onderzoek werd er ook gekeken naar de kododopopulatie door gebruik te maken van zogeheten 'tags'. In totaal werd er toen 89 kododo's gevangen en weer losgelaten waarvan er zes in de afgelopen twee jaar waren getagd.

Cododo

De cododo (*Cnemidophorus arubensis*), in het Engels de

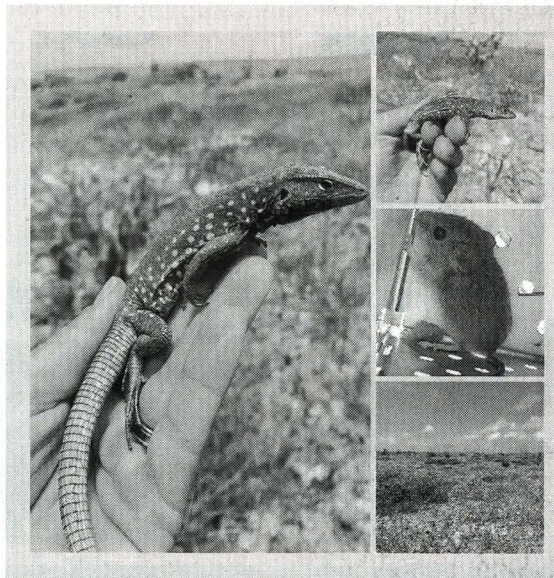
Foto: archief foto

Foto van een cododo tijdens Goesslings bezoek in 2019.

zogeheten whiptail lizard genoemd, behoort tot de renhagedissen (*Cnemidophorus*). Het geslacht van hagedissen behoort tot de familie tejuhagedissen (Teiidae).

Alle soorten cododo's zijn bewoners van begroeide maar

open gebieden zoals bosranden, zanderige plaatsen en rotsachtige streken met begroeiing. Veel soorten leven op onbeschaduwde plekken waar ze kunnen zonnen en eenmaal opgewarmd snel kunnen wegvlugten voor vijanden.

Op de foto zowel een vrouwtjeshagedis die bruiner is, en een mannetje met de typische blauwe vlekken. Beide waren eerder gemarkeerd door de onderzoeker; het vrouwtje in januari 2019 en het mannetje in mei 2021.

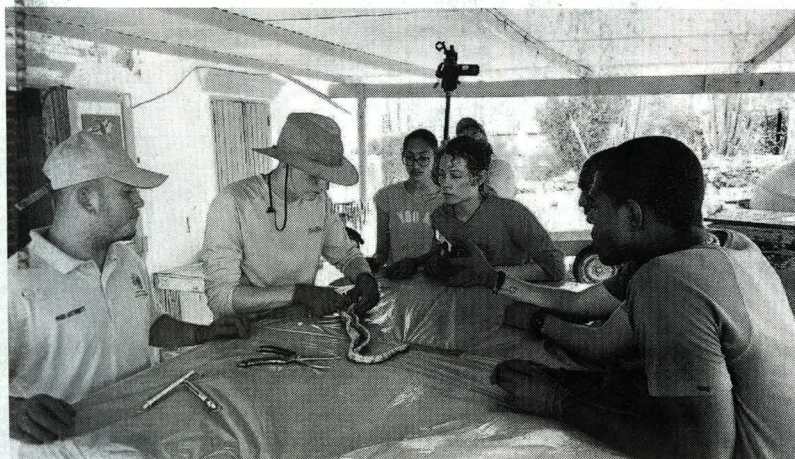

Foto: archief foto